

Δημοσθένους

λι, καὶ τὸν πορευθεῖσαν οὐ μέίχατο σέφανον.
Χρυσός εἰ τοιςοι γαρ αἴθιωαι προς τὰς χαρι-
τὰς τῶν δὲ ποιουντῶν. Κτησιφῶν δὲ λιόντι
γάνωκα εἰ πῶν, ως δεῖ σέφανώσαι τὸν δημο-
σθένη, εἰ μὲν ιουρώ, τοῖς διονυσίοις, εἰ δὲ το-
πῷ, τῷ τὸ διονύσου Θεατρῷ, εἰ δὲ Θεατοῖς,
πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν, οὐς οὐ πανιμεῖσι σωῆγαχες
καὶ τούτων εἰκανόν αὐτεπεν τὸν κιρύκα, οὐτὶ
σέφανοι δημοσθένης δημοσθένους πανιμεῖσι
πόλις, αὐτοῖς συμπάτης εὑκα καὶ δινοίσισ
τῆς πρεσ αὐτῶν. Λιόντι πανταχόθεν οὐ τιμὴ^ν
θαυματεῖ. Διὸ καὶ φθόνος αὐτοῖς οὐτοῦ οὐτοῦ.
Φηείσματος αὐτοῖς χθι πρανομων χραφή.
Αἰχίνης .αρέχθρος δὲν τὸ δημοσθένους, αὐγω
να πρανόμων απειλε κτησιφῶντι, λεγων
αρχοντα καγονότα τὸν δημοσθένη, καὶ μη
δόντας λογον, οὐ πενθωσον εἶναι: νομον δὲ κελμόν
ειν τὸν οὐ πενθωσον μη σέφανον. Καὶ πόλιν να
μον πρεχόμενος, τὸν λεγοντα, έαν μεν τινα δ
θίμος δαΐθιωαι σέφανοι, εἰ τη εικλιστα τ
σέφανον ανα γορβίεσθαι. Εάν δέ οι Βουλῆ, εἰ τα
Βουλητηέω: αλαχόδι δὲ μη ὀζεῖναι. Φιοὶ δ
καὶ οὐς επανονται εἶναι τὸν Σωτῆα τὸ δημοσθένει
φιλεῖσι. μη γαρ πεπολιτιμῶσαι καλως του
ριτορο, αλλα καὶ διωροδόκον εἶναι, καὶ πολ-